

عنوان مقاله:

تاثیر خرابی میانی در ارتفاع سازه بر عملکرد سازه ها میان مرتبه

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمدعلی دلاوری - کارشناسی مهندسی عمران-عمران،

احمد لطافتی - کارشناسی ارشد مدیریت ساخت و پروژه

خلاصه مقاله:

مطالعات ویژه سازه های بلند در کشورهای صنعتی سالهای متعددی مورد توجه بوده است. در ایران مطالعات کافی در این زمینه صورت نگرفته و رویکرد آئین نامه های داخلی نیز مشکل گشای طراحی این سازه ها نمی باشد. در این مقاله رفتار سازه هایی با ارتفاع 55 متر مورد بررسی قرار گرفته است. پیکربندی سازه ها به نحوی صورت گرفته که مفاصل پلاستیک در سطوح عملکردی قابل انتظار در المانهایی تشکیل شود که در حین زلزله و پس از ایمنی سازه به مخاطره نیافتند. نتایج نشان می دهد زمان تناوب اصلی محاسبه شده ساختمان با استفاده از روابط تجربی آئین نامه اختلاف زیادی با روابط دقیق دارد. که این اختلاف، علاوه بر غیر اقتصادی بودن حتی باعث غیر ایمن شدن طرح نیز می گردد. لذا طراحی این سازه ها، دانش کافی مهندسی و شناخت پارامترهای لازم در برخورد با طراحی های پیشرفته را می طلبد. سیستم خرابی میانی در این سازه یک ایده موثر در اقتصاد و بهبود رفتار سازه بوده که استفاده از آن علاوه بر کاهش قابل ملاحظه در تغییر مکان جانبی، کاهش نسبت تنش در بسیاری از تیرها نیز میسر می سازد.

کلمات کلیدی:

زمان تناوب، سازه های بلند، میرایی، تحلیل غیرخطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1003118>

